

**UCHWAŁA NR LXIV/892/23
RADY MIASTA ZABRZE**

z dnia 10 marca 2023 r.

w sprawie skargi nr BK.1510.2.2023 na bezczynność Prezydenta Miasta Zabrze

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.Dz. U. z 2023 r. poz. 40) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) oraz § 4, w związku z § 3 ust. 12 Regulaminu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze (Dz. Urz. Woj. Śl. z dn. 13.02.2019 r. poz. 1415), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

uchwała się, co następuje:

§ 1. Skargę nr BK.1510.2.2023 na bezczynność Prezydenta Miasta Zabrze uznaje się za bezzasadną wskutek zaistnienia okoliczności faktycznych i prawnych opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Poucza się skarżącego, że stosownie do treści art. 239 §1 Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zabrze.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Zabrze

mgr inż. Lucja Chrzęstek-Bar

Uzasadnienie

W dniu 18.01.2023 do Urzędu Miejskiego w Zabrzu wpłynęła skarga Pełnomocnika spółki z o. o. z/s w Częstochowie na bezczynność Prezydenta Miasta Zabrze w sprawie wszczęcia postępowania egzekucyjnego w administracji.

Przedmiotowe pismo, zgodnie z § 3 ust. 3 Regulaminu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze, Przewodnicząca Rady Miasta Zabrze, przekazała do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zabrze (dalej "Komisja").

W dniu 9.02.2023 Komisja po wstępnym zapoznaniu się z treścią pisma wystąpiła z wnioskiem o rejestrację i zajęcie stanowiska przez Prezydenta Miasta oraz zaprosiła Skarżącego na kontynuację posiedzenia Komisji.

Po otrzymaniu stanowiska Komisja kontynuowała posiedzenie w dniu 23.02.2023 roku zapoznając się szczegółowo ze sprawą celem jej zaopiniowania.

W stanowisku Prezydenta Miasta Zabrze zaznaczono, że w marcu 2018 r. ujawniono odpady w pojemnikach typu mauser oraz beczkach (łącznie 773 pojemników) zmagazynowane na terenie hali zlokalizowanej w Zabrzu przy ul. Magazynowej, która jest w użytkowaniu wieczystym spółki z siedzibą w Częstochowie.

Spółka, która złożyła skargę udostępniła przedmiotowy magazyn kolejnej firmie, której przedstawiciel zawarł umowę na magazynowanie pojemników typu IBC (Mauser) oraz beczek z kolejnym podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą - Przedsiębiorstwo Usługowe z siedzibą w Sopocie.

Zgodnie z informacją zawartą w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca, który sprowadził odpady w 773 różnych pojemnikach, zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej 30 listopada 2017 r. Wykreślenie wpisu z rejestru nastąpiło 29 grudnia 2017 r.

Zgodnie z danymi zawartymi w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego firma podnajmująca teren od spółki, nie została wykreślona z tego rejestru. Brak również zapisów świadczących o prowadzeniu wobec firmy postępowania upadłościowego.

Decyzją Nr 2/2022 z 25 stycznia 2022 r., na podstawie art. 26 z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699 ze zm.), Prezydent Miasta Ruda Śląska nakazał: Przedsiębiorstwu Usługowemu z siedzibą w Sopocie oraz firmie podnajmującej - usunięcie odpadów znajdujących się w pojemnikach typu Mauser oraz beczkach, łącznie 773 pojemniki z nieznaną substancją koloru brunatnego (odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne) z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania tj. nieruchomości gruntowej położonej przy ul. Magazynowej w Zabrzu.

W związku z brakiem wykonania ww. decyzji w wyznaczonym terminie Prezydent Miasta Ruda Śląska pismem z 15 lipca 2022 r. przekazał Prezydentowi Miasta Zabrze akta sprawy celem dalszego wykorzystania w postępowaniu egzekucyjnym. Pomiędzy Prezydentem Miasta Ruda Śląska a Miastem Zabrze powstał spór kompetencyjny w zakresie właściwości do podjęcia postępowania egzekucyjnego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, rozstrzygając spór o właściwość organu, postanowiło 15 listopada 2022 r. stwierdzić właściwość Prezydenta Miasta Zabrze do przeprowadzenia – jako wierzyciel – postępowania egzekucyjnego w związku z niewykonaniem ww. decyzji Prezydenta Miasta Ruda Śląska.

Prezydent Miasta Zabrze, zgodnie z 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wezwał do wykonania obowiązku określonego w ww. decyzji Prezydenta Miasta Ruda Śląska:

– Właściciela Przedsiębiorstwa Usługowego z siedzibą w Sopocie – upomnieniem Nr UP/1/WE/2023 z 13 stycznia 2023 r.;

– Przedstawicieli firmy, którzy wynajęli teren w Zabrzu przy ul. Magazynowej – upomnieniem Nr UP/2/WE/2023 z 13 stycznia 2023 r.;

– Właściciela Przedsiębiorstwa Usługowego z siedzibą w Sopocie – upomnieniem Nr UP/3/WE/2023 z 25 stycznia 2023 r. – ponowne upomnienie z uwagi na opuszczenie dotychczasowego miejsca pobytu,

Ww. upomnienia zostały wysłane listami poleconymi za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Zgodnie z art. 15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479 ze zm.) egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego oraz inne dane niezbędne do prawidłowego wykonania obowiązku przez zobowiązanego, chyba że przepisy szczególne stanowią

inaczej. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte dopiero po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia.

Zgodnie z art. 7 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne najmniej uciążliwe dla zobowiązanego, które prowadzą bezpośrednio do wykonania obowiązku. W przypadku postępowania egzekucyjnego dotyczącego obowiązków o charakterze niepieniężnym dopuszcza się następujące środki egzekucyjne:

- grzywnę w celu przymuszenia;
- wykonanie zastępcze;
- odebranie rzeczy ruchomej;
- odebranie nieruchomości, opróżnienie lokali i innych pomieszczeń;
- przymus bezpośredni.

Na mocy przepisu art. 26 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji postępowanie egzekucyjne wszczyna się na wniosek wierzyciela (w tym przypadku Prezydenta Miasta Zabrze), na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego. Wierzyciel będący jednocześnie organem egzekucyjnym wszczyna postępowanie egzekucyjne z urzędu poprzez nadanie tytułowi wykonawczemu przez siebie wystawionemu klauzuli o skierowaniu tego tytułu do egzekucji administracyjnej.

Krąg stron postępowania egzekucyjnego nie jest tożsamy z kręgiem stron postępowania orzekającego. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawęża krąg podmiotów, którym przysługuje przymiot strony. W postępowaniu egzekucyjnym nie znajduje zastosowania art. 28 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.) regulujący pojęcie strony postępowania administracyjnego (w zw. z art. 18 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Ustawa egzekucyjna zawiera własne konstrukcje w tym zakresie i o ile jej przepisy nie stanowią inaczej, uprawnienia strony przewidziane w tej ustawie przysługują co do zasady zobowiązanemu oraz wierzycielowi, którym jest organ egzekucyjny (por. wyrok NSA z 18.01.2017 r., II OSK 1021/15).

W stanowisku Prezydenta zaznaczono, że przez wierzyciela rozumieć należy w świetle art. 1a pkt 13 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podmiot uprawniony do żądania wykonania obowiązku lub jego zabezpieczenia w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym. W przypadku egzekucji obowiązku o charakterze niepieniężnym, wynikającego z decyzji administracyjnej, wierzycielem jest organ właściwy do wydania tej decyzji (art. 5 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Podmioty "prywatne" w postępowaniu egzekucyjnym w administracji mogą jedynie tylko za "pośrednictwem" wierzyciela wnosić o wszczęcie postępowania administracyjnego, w którym nie są stroną.

Wobec powyższego Prezydent Miasta Zabrze nie powiadomił żadnej ze stron postępowania prowadzonego przez Prezydenta Miasta Ruda Śląska, które zakończyło się wydaniem decyzji Nr 2/2022 z 25 stycznia 2022 r. o wezwaniu zobowiązanych do wykonania obowiązku określonego w tej decyzji.

Zgodnie z art. 6 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji na bezczynność wierzyciela w podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1 (tj. czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych) służy skarga podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku oraz organowi zainteresowanemu wykonaniem obowiązku. Postanowienie w sprawie skargi wydaje organ wyższego stopnia. Na postanowienie oddalające skargę przysługuje zażalenie. Podmioty wymienione w art. 6 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie są stronami postępowania egzekucyjnego i na mocy wymienionego przepisu służy im wyłącznie uprawnienie, w przypadku bezczynności wierzyciela, do wniesienia skargi do organu wyższego stopnia i tylko w tym wąskim zakresie podmioty te uczestniczą w postępowaniu obejmującym bezczynność wierzyciela w podejmowaniu czynności nakierowanych na wyegzekwowanie od zobowiązanego nałożonego tytułem wykonawczym obowiązku. Z uregulowania tego nie wynika, iż podmioty zainteresowane przeprowadzeniem egzekucji, w tym te, które brały udział w postępowaniu zakończonym decyzją nakładającą obowiązek, mają przymiot strony w postępowaniu egzekucyjnym. Podmioty te nie mają legitymacji do uczestniczenia w postępowaniu egzekucyjnym i zaskarzania wydawanych w nim postanowień, a ich uprawnienia są limitowane treścią art. 6 § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, co determinuje również możliwości składania skarg do sądu administracyjnego (por. postanowienie NSA z 15.05.2014 r., II OSK 3104/13).

Pełnomocnik spółki z/s w Częstochowie w skardze wskazuje, iż: „zalegające beczki oraz kontenery zawierające odpady niebezpieczne powodują postępującą degradację mienia” oraz „Zalegające odpady powodują także wyłączenie powierzchni magazynowej, która jest przeznaczona do prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę i poprzez brak możliwości jej wynajęcia”.

W stanowisku Prezydenta zaznaczono, że powyższe argumenty stanowią interes jednostkowy, którego realizacja nie będzie celem wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym.

Należy również podkreślić, iż decyzja Prezydenta Miasta Ruda Śląska Nr 2/2022 z 25 stycznia 2022 r. nakazująca:

- Właścicielowi Przedsiębiorstwa Usługowego z siedzibą w Sopocie;
- Przedstawicielom firmy wynajmującej usunięcie odpadów z nieruchomości gruntowej położonej przy ul. Magazynowej w Zabrze, nie stoi na przeszkodzie w usunięciu tych odpadów przez władającego tą nieruchomością, tj. spółkę z/s w Częstochowie.

Prawomocne orzeczenie Prezydenta Miasta Ruda Śląska umożliwia ww. spółce wystąpienie z roszczeniem w celu odzyskania wydatkowanych środków pieniężnych na usunięcie tych odpadów od osoby i podmiotu zobowiązanych do podjęcia działań w tym zakresie.

W oparciu o stan faktyczny i prawny Komisja zaopiniowała powyższą skargę jako bezzasadną.